

Den Země 2016 v nedělní škole

Milé učitelky a učitelé NŠ,

na 22. dubna připadá Den Země, kdy můžeme oslavovat úžasné dílo Boha Stvořitele. Předkládáme vám tři náměty, jak si tento den připomenout i v nedělní škole.

Izraelci putovali pouští. Neúrodnou, kamenitou, samý písek, sem tam nějaké suché trnité křovisko. A najednou je před nimi Země zaslíbená. Vysílají zvědy. Jak to tam vypadá? Co nás tam čeká? Je to země prostorná, s dostatkem vody, zelené louky, úrodná půda.

Pojďme se s dětmi podívat na tu úrodnou půdu blíž, trošku ji prozkoumat. Co ji vlastně dělá úrodnou? Z čeho se vůbec skládá?

Donesme v krabici či na tácu hromádku hlíny ze zahrady a společně nebo ve skupinách si prohlédneme, co všechno se tam dá najít. Nejspíš snadno odhalíme kamínky, písek nebo jíl, tlející zbytky listů, klacíků, kořínků rostlin. Přineseme-li i vrchní drn, můžeme si všimnout, že do půdy patří také kořeny živých rostlin. Nesmíme zapomenout ani na zbytky živočišných těl, trus, vodu a vzduch ve skulinách. Nedílnou součástí půdy jsou i živí živočichové, houby a bakterie. Na ty nejmenší bychom potřebovali mikroskop, ale na ty trošku větší stačí lupa nebo pouhé oko.

A tady se nabízí druhý námět pro badatelskou činnost s dětmi. Prozkoumejme, co v půdě žije. Vybavme děti plastovou miskou či kelímkem od jogurtu, lupou, případně pinzetou a vyběhneme s nimi ven. Zkusme otočit uvolněnou dlaždici za kostelem, nadzvednout hromádku kamenů, listů či staré dřevo v zahradě a hledat tam živáčky, opatrně je přemístit do kelímku a společně si je po chvíli prohlédnout. Nemusíme je umět pojmenovat (pavouci, stínky, svinky, mravenci, žížaly, různí brouci, stonožky, mnohonožky), stačí se jen dívat, obdivovat jejich různorodost a společně poděkovat, že i taková stvoření, která se někomu třeba na první pohled nelíbí, Pán Bůh stvořil, že i ona mají svou nezaměnitelnou roli na Zemi při tvorbě úrodné půdy.

Přidáváme ještě námět třetí, dlouhodobější. Vytvořme s dětmi žížalárium. Skleněné akvárium nebo velkou láhev od okurek naplníme střídavě hlínou a pískem, zvlhčeme, nahoru navrstvíme listy, trávu nebo třeba sáčky od čaje, přidejme žížaly a pozorujme, jak postupně v hlíně vytvářejí chodbičky, provzdušňují ji, spotřebovávají organické zbytky a promíchávají půdu. Nesmíme zapomenout na zatemňovací kryt třeba z kartonu, aby se žížaly nebály vrtat až ke stěně a my je mohli lépe pozorovat. (Podrobný návod lze nalézt např. v příručce Příroda je Boží dar.)

Přejeme vám požehnaný čas strávený s dětmi v nedělní škole.

Za Poradní odbor synodní rady pro životní prostředí

Eva Kazdová